

1. Co to zna - me - ná, co to no - vé - ho? Ne - vi - děl jsem tak

ne - be jas - né - ho. Hvězdy pře - krás - ně sví - tí,

mu - sí to ně - co bý - ti. Mu - sí to ně - co bý - ti.

2. Ptáčkové hlasem libým zpívají,
pastýři o půlnoci troubějí.
Nikdy to nedělali,
by v noci troubívali,
by v noci troubívali.

4. Narodil se nám Král o půlnoci,
který má nebe, zemi v své moci;
v Betlémě v jeslích leží,
všecko tam k němu běží,
všecko tam k němu běží.

3. Anděl v oblacích krásný se snáší,
všemu stvoření radost přináší:
„Sláva na výši Bohu,
na zemi pokoj lidu,
na zemi pokoj lidu!“

5. Buď za to chvála tobě, náš Králi,
že jsme se toho hodu dočkali,
Božího narození
k našemu potěšení,
k našemu potěšení.

2. Ptáč - ko - vé hla - sem li - bým zpí - va - jí, pas - tý - ři o půl -

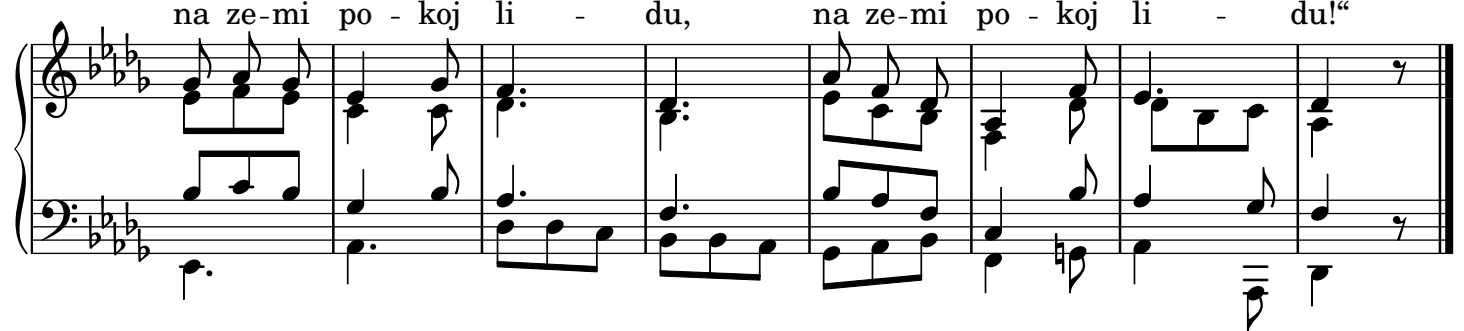
no - ci trou - bě - jí. Ni - kdy to ne - dě - la - li,

by v no - ci trou - bí - va - li, by v no - ci trou - bí - va - li.

3. An-đěl v o - bla - cích krásný se sná - ší, vše-mu stvo - ře - ní

ra-dost při - ná - ší: „Slá-va na vý - ši Bo - hu,

na ze-mi po - koj li - du, na ze-mi po - koj li - du!“

4. Na-ro-dil se nám Král o půl - no - ci, kte-rý má ne - be,

ze-mi v své mo - ci; v Betlé - mě v je - slích le - ží,

všecko tam k ně - mu bě - ží, všecko tam k ně - mu bě - ží.

5. Buď za to chvá - la to - bě, náš Krá - li, že jsme se to - ho

ho - du doč - ka - li, Bo - ží - ho na - ro - ze - ní

k naše - mu po - tě - še - ní, k naše - mu po - tě - še - ní.